

Børnehjemmet

af

1870

Vuggestuen
Børnehjemmet af 1870
Helgesensgade 2
2100 København Ø.

1870 - 1970

26. september 1970

Børnehjemmets protektor:

Hans Majestæt Kong Frederik IX

Af børnehjemmets historie

For hundrede år siden drejede mange avisannoncer sig om børn. Pleje og adoption blev tilbudt eller søgt, og de små blev vurderet efter køn, udseende og herkomst og vejret op mod penge, fast stilling og andre goder. Mange fattige familier tog spædbørn til sig, fordi plejepengene betød det nødvendige tilskud til opretholdelsen af hjemmet, og de lidt større børn uden forældre og uden midler blev vurderet efter deres arbejdsevne, der af plejeforældrene blev udnyttet til det yderste. Sult og mishandling hørte man også om.

Skildringen af en sådan mishandlingsaffære stod i vinteren 1869 at læse i avisen, og mange er sikkert blevet oprørte, men hos en enkelt blev harmen omsat i handling. Den ugifte yngre dame, Rosalie Petersen, der boede sammen med en svagelig bedstemoder, lejede den 26. september 1870 et værelse i Fiolstræde, hvor hun antog en pålidelig kone til at passe fire små og ellers hjælpeløse børn, og endnu et par børn kom til i det første år. Rygtet bredte sig hurtigt, at her var et hjem, der ville pleje børnene for disses egen skyld og

En af datidens hyppigt forekommende annoncer, her fra Berlingske politiske og Avertissements-Tidende.

En høist bekymret, bedaget og svag Fader, forhen Kjøbmand, der af en talrig Børneslok har 5 Dreng (den ældste 12, den yngste 4 Aar gammel) tilbage, som han ikke mere er istand til at forsørge, bønfuld christelige Forældre om at tage en af Drengene til sig. Børnene ere sunde og velskabte og have gode Evner. De ædle Mennesker, som her ville hjælpe, bedes at opgive, hvor man kan henvende sig, i Billet, mrkt. Nr. 661, indlagt paa Adressecomptoiret.

Stifteren af Børnehjemmet af 1870, frk. Rosalie Petersen, var hjemmets forstanderinde til 1907.

Rongen af Sverig og Norge faaet tilstaaet en Gave af 500 Kroner.

„Børnehjemmet af 1870“, der ved Hjælp og Bidrag fra en mindre Kreds, er oprettet for fattige og hjemløse Smaa børn af begge Køn, har udgivet sin Årsberetning, efter hvilken vi meddele følgende. Hjemmet kunde i det første Aar af dets Bestaaelse kun antage 6 Børn, men efterhaanden ere flere Bidragende traadte til, saa at i de sidste Aar 12 Børn stadig have haft Hjem i det. De pecuniære Kræfter have dog hidtil ikke tilstaaet den ondske Udvidelse til det i Grundbestemmelserne fastsatte Antal af 20 Børn. For at bidrage til, at en saadan Udvidelse kan finde Sted, og for mulig at stifte Hjemmet, hvis Leilighed (paa Vlegdamsveien Nr. 74) er det opgjort, et eget Huus, have nogle Damer og Herrer, der have havt Leilighed til at se, til hvormegen Nytte og Velsignelse dette Børnehjem er for de Smaa, tilstaaet Bestyrelsen at foranstalte afholdt en Bazar til Fordel for Hjemmet. Bestyrelsen, der bestaar af Brosten Rosalie Petersen, Overlege, Prof. Brünniche, Grosficerer S. Holm og Pastor Warburg, har med Tak modtaget Tilbudet og nu udstedt omslaaende Opfordring til at yde Bidrag til denne Bazar, som agtes afholdt i Dagene fra den 4de til 6te December d. A.

Børnehjemmet havde tidligt pressens beundring, når man som her i Berlingske Tidende d. 22. 9. 1874 bad om støtte til afholdelse af basar.

ikke for plejepengene eller for andre tjenester. Fra sted til sted måtte man flytte alt som børnetallet voksede og allerede i 1875 var det lille private børnehjem blevet en institution med plads til 25 børn, drevet ved hjælp af frivillige bidrag og pengegaver fra private. Nu lod Rosalie Petersen en række af de formående mennesker, der havde støttet hende, danne en bestyrelse, der skulle være forbindelsesleddet mellem hende og myndighederne. I dette år havde man til huse i en stor lejlighed i Ravnsborggade nr. 11, men det var en højst utilfredsstillende løsning for alle parter at bo til leje under almindelige opsigelsesvilkår o.s.v. For husets beboere var det til gene og børnene kunne

på deres side heller ikke udfolde sig frit, og der var ikke pladsmæssigt mulighed for at tilfredsstille de hygiejniske og praktiske krav man måtte stille til en børneinstitution. Man måtte skaffe sig bolig under eget tag.

En stor sum penge fra en veninde satte Rosalie Petersen i stand til at erhverve en grund i Ryesgade, det var nr. 80, den sidste grund i den daværende gadegennemføring, og i 1877 kunne

Årsberetningen 1876 fra hjemmets 3. bopæl i Ravnsborggade nr. 11 indeholdt den glædelige meddelelse, at man førstkomende April Flyttedag kunne indvie sin nye bygning i Ryesgade nr. 80. (Berlingske Tidende, 22.1.1877).

Bazar.

For at bidrage til Udvidelsen af „Børnehjemmet af 1870“ (Vlegdamsveien 74) til om mulig at stifte dette, der nu afgiver Hjem for 12 fattige Smaa børn af begge Køn, et eget Huus, agtes afholdt en Bazar i Dagene 4de, 5te og 6te December. Enhver af Under tegnede vil med Tak modtage Gaver, der kunne sætte os i Stand til at naae dette vort Niemed.

Sda Bruun, født Kottbøll,
Østergade 40.	Sophie Brünniche, født Gad,
Profesforinde, Lille Strandstræde 20.
Emilie Bull,
Nørregade 18.	Emilie Holm, f. Zöhlner,
Gammeltorv 14.
Amalie v. Holten, f. Arboe,
Oberstinde, Brovægterstræde 9.	Johanne Krieger, f. Drevsen,
Kammerherreinde, Nørrevoldgade 114.
Rosette Levin, f. Mannheim,
Raadhuusstræde 4.	Marie Magens,
Nørregade 34.
Kate Meyer, f. Breton,
Nørregade 21.	Frederikke Middelfo, f. Thune,
Rosenvangens Sideallee 8.
Rosalie Petersen,
Vlegdamsveien 74.	Christiane Stilling, f. Kirckhoff,
Gøttergade 58.
Augusta Tobiesen, f. Rist,
Kammerjunkerinde, Nørregade 28.	Inspecteur Carl Andersen,
Nørregade 22.
Grosficerer S. Holm,
Ravnsborggade 1.	Statsraad, Borgmester Knudsen,
Nørrevoldgade 8.
Blindhandler Munster,
Østergade 1.	Kammeraad Rist,
Nørregade 28.

Børnehjemmet af 1870, hvis Formaal er at overtage Plejemoderbetjeningen for fattige Børn af begge Køn fra 1 Aars Alderen til det 7de Aar har udgivet en Beretning om sin Virksomhed fra 1ste October 1875 til 30te Septbr. 1876. Af denne ses det, at der i Aarets Løb har været opgjort 42 Børn, hvoraf 2 ere bleone adopterede af Familier, 6 vendte tilbage til deres Hjem, og 9 optagne i Kong Frederik den Sjundes Stiftelse paa Søgerepitis, saaledes at Antallet ved Aarets Udgang var det normale, nemlig 25. Med Frederik den Sjundes Stiftelse har Børnehjemmet en Contract om at modtage 8 Børn for et aarligt Aterlag af 500 Kr., for de øvrige Børn har Bestallingen varieret mellem 2 og 6 Kr. maanedlig. 5 Børn have været frit optagne; for et enkelt forelevet Barn har en Velgjører betalt 10 Kr. om Maanden. Børnehjemmet har uddelt sin Virksomhed til at opnaae ganske spæde Børn og vil, naar det i April Maaned flytter ind i sit nye Hjem i Ryesgade, tage fat paa denne Opgave med ny Kraft. Af den afsluttede Regning, at Aaret slutter med en Underbalance af 205 Kr., efterdi Indtægten har været 6129 Kr., og Udgifterne 6335 Kr. Da Brosten R. Holm Maanedlig indhælder en Byggegrund og Sten til et Huus og Børnehjemmet selv havde opgjort 7000 Kr. til et Byggefond, tog Bestyrelsen ikke i Betænkning at paabegynde Opførelsen af en passende Bygning, der nu forelængst er under Tag og allerede vil kunne taales i Brug til førstkomende April Flyttedag. Det er en Selskabsbygning, der er kommen i en temmelig fordelagtig Byggeskjæb, og den anmoder derfor sine Venner og Enhver, der har Hjerte for den, om at komme den til Hjælp i dens vellykkede Virksomhed. Vi anbefale Sagen paa det varmeste til den store Offentlighed, og stalle kan tilføje, at Forstanderinden er Brosten Rosalie Petersen, der bor i Raanborggade 11. Bestyrelsen bestaar af Professer Brünniche, Pastor Ewaldsen, Grosficerer S. Holm, Kammermester Kohler, Statsraad Kalken samt Pastor Warburg.

børnehjemmet flyttede ind i sin egen bygning. Nogle velyndere havde givet byggematerialer og anden hjælp til opførelsen. I 1877 blev der også afholdt en basar. Nu havde man fået plads til 32 børn mellem 1 og 7 år.

De ændrede ydre forhold kom også til at betyde en ændring i hjemmets sigte. Rosalie Petersen havde længe været klar over, at de mest hjælpeløse blandt børn var de helt spæde, hvis ofte ugifte mødre ikke havde mulighed for at beholde dem hos sig, og som heller ikke havde råd til at betale for en forsvarlig pleje. Disse nyfødte skulle nu kunne optages på hjemmet. Men hendes plan gik videre. Hvis man samtidigt optog moderen i barnets første leveår, og hun kunne give det bryst, så ville den naturlige kontakt mellem moder og barn være til stede, og hun kunne lære at pleje det under kyndig anvisning. Man forbød anvendelse af kunstig ernæring til spæde og foretrak mødre, der havde så rigeligt med mælk, for de kunne die et barn foruden deres eget. Nogle forargede røster hævdede sig straks fra det bedre borgerskab. Skulle man lige frem belønne en »falden« pige, ville hun da ikke være lige så ansvarsløs når fristelsen var der? Rosalie Petersen var selv præget af tidens tankegang og skrev i sit reglement fra 1882, at den ugifte mor altid skulle betale for sit barns ophold, hvis hun ikke selv tog tjeneste på hjemmet, og det var en næsten ufravigelig regel, at man aldrig optog et barn, hvis moder var faldet for anden gang. Forstanderinden kunne i øvrigt erfare, at for den kvinde der havde haft sit barn hos sig i dets første

levetår, blev moderkærligheden en beskyttende magt imod nye fald.

Årsberetningerne fra Rosalie Petersens tid som forstanderinde er rige på skildringer fra det daglige liv på hjemmet; hun fortæller om små og store tildragelser, der har gjort indtryk. Henvendelserne var stadig mange. Fra året 1883 berettes, at en ung pige en kold og regnfuld aften kom med sit spæde barn, fordi hun ingen steder kunne være med det. Det var dog allerede vænnet fra brystet, så man kunne ikke beholde det på hjemmet, men fandt en god pleje til det.

Tidens højst mangelfulde sociale for-
sorg søgte man også at bøde på hvor man kunne. Man havde haft en lille pige boende på børnehjemmet, fordi hendes moder var blevet blind og kort tid efter var faderen død. Der var et barn foruden i familien. Moderen blev på Blindeinstituttet oplært i børstebinderarbejde, og datteren kom så hjem. Børnehjemmets årsskrift minder sine læsere om den stakkels madam Kolding i kvistlejligheden på Fælledvej, »det er ikke let for hende at afsætte sit arbejde, hun vil derfor være taknemmelig for hver skriftlig bestilling på varer, børster, koste, gulvskrubber o. l., som hun da, ledsaget af sin lille pige, vil bringe hvorhen det ønskes«.

Fra en besked en begyndelse optog arbejdet med spædbørnene og mødrene Rosalie Petersen så stærkt, at man måtte kræve en selvstændig bygning til dette brug. Et grundstykke i børnehjemmets umiddelbare nærhed ud mod Dosseringen, Helgesensgade 2, havde man fået som gave og i november 1881

derover optagne Vejenstad givet et Udbytte af 1183 Kr. 42 Øre, som i disse Dage er indbetalt til Foreninge. Paa en Tid, da Foreningen i høj Grad trænger til Venge for at kunne afhjælpe den herstende Nød og Trang, er et saadant ekstraordinært Bidrag selvsagt meget velkomment.

Børnehjem for spæde Børn. Efter Initiativ af „Børnehjemmet af 1870“ (Statsr. Borgmester Knudsen Formand) er der i Købet af de sidste halvandet Aar paa en Grund, der stöder op til Børnehjemmet og nu danner en Enhed dermed, opført en Bygning for et Pleiehjem for spæde Børn med Tilgængelighed til Sortebambosforerig. Pleiehjemmet omfatter at antage sig spæde Børn, saa tidligt som muligt efter Fødslen, men saaledes, at de iblandt Modrene, som ere istand til at give Pleje, optages med for at amme og pleje Børnene. Hver Amme skal tillige have et Børn til at amme og sørge for. Det er Vestlystelsens Tro, at man ved et Pleiehjem af denne Art vil kunne afhjælpe og styrke de Naagjældendes sædelige Bevidsthed. Kvinder, som for anden Gang ere fødte, hjælpede ikke. Den smukke, væsentlig af røde Mursten opførte Kædetages-Bygning med Gaveanlæg til begge Sider, staaer nu færdig til at indtages i Brug. Kun lidt Inventar mangler

Da børnehjemmet i 1890 kunne tage den nyopførte efter tiden helt moderne indrettede trefløjede bygning i brug, vakte det stor opmærksomhed. (Berlingske Tidende, 3.3.1890).

Også Illustreret Tidende tegner omkring indvielsen et billede af behovet for et hjem for spæde børn. (Ill. T., 9.3.1890).

startede indsamlingen til opførelsen af hjemmet for spæde børn. Mange velhavende folk ydede større bidrag, og det almindelige publikum kunne fra 1882 skrive sig på 10-øres subscriptionslister. I 1888 blev grundstenen lagt til den trefløjede bygning, som blev indviet i 1890. Rosalie Petersen lod institutionens navn: »Børnehjemmet af 1870«, sætte med store bogstaver på den røde murstensfacade. Det navn havde hjemmet officielt haft siden 1877, og det lå hende fjernt at fremhæve sit eget navn. I det nye hus var plads til 36 børn og 18 mødre. Bygningen var indrettet efter de nyeste erfaringer på

Et Hjem for spæde Børn.

Med Vignetter af Fruent Henslingen.

De Billeder, som staar over og under denne Artikel, fortæller allerede bedst dens Indhold. En stakkels Moder, som sidder hjulpet med sit spæde Barn uden at vide Raad, uden at kjende Trøst og Hjælp, og saa til sidst: et lyst, solværet Rum, hvor Børn trives i Sundhed og Leg, og hvor en Kvinde læser, oplæser af bøger, Gjerning.

Mange har vistnok paa deres Spaaratore langt ad Seerens smukke Dossering — Sortebambosbygningen — lagt Mærke til, at den stakkels Villadsen har søgt sig en brok, ussær Bygning paa Hjørnet af Helgesensgade. Fik i en stor Havn ligesom den med Fælledens til Sæen. Det er et af Børnehjemmet for spæde Børn. Alle ved, hvad et Børnehjem er, Helligheds og der no ikke fra af disse hus i Landet, og mange er de smaa Børn, som, im de er et Par Aar gamle, optages i dem og redtes fra Nød og Kæmpehånd, Sygdom og Vædpleje. Men for de spæde Børn, som er endnu mere hjælpeløse, har der indtil endnu ikke været noget Tilflugtssted her i Landet. Et af de første Børnehjem her i Byen blev opført i 1870 i Ryegade. Nesten lige i Begyndelsen

af den Vinkombledte Forstanderinden Savnet at kjende ved ikke at kunne modtage spæde Børn i sit Hjem, og detene Savn blev i Aarens Løb stærkere og stærkere. Men i Følge Planen var det naturligt. Altsærel gjorde hun flere Gange undersøgelse, paa at optage et enkelt spædt Barn og forsøgte endog senere at amme et lille Hjem for dem, men sagtet det lykkes over at forsvindning, maatte disse Forsøg dog af mange Grunde opgives. Rygtet om den Hjælp, som var ydet ved disse, bredte sig iøjeblikkelig, og utallige var de Anmodninger, som stammede fra utallige Kvinder, gifte og ufødsle, og forfælle, fra Mænd, hvis Hustruer var døde ved Barnefaad, fra fattige Familien uden Erhverv, fra alle de mange, som søgte Pleje for deres nyfødte Børn, Optagelse, Ernæring, Hjælp. Men lige var ingen Hjælp. Vijsen var det, men ingen Evne. Hjerte var der, men tomme Hænder. Færd og Bemærst var det Vilje, og da Planen var lagt, var Tanken ikke hellet, og Enesagen ikke tæstet. Forstanderinden slog sig ikke til Taalet med: kommer Tid, kommer Mand. Der blev arbejdet videre, ganske stille, tryk og tryk, Efterhaanden kom der Pengene ind, ved Arve, ved Gaver, ved Indsamlinger, ved aarlige Bidrag fra Venner og Bekjendte, fra Venners Venner og Bekjendtes Bekjendte og sa — tyve Aar efter, at Børnehjemmet af spæde Børn opstod — et Hjem, som blev til et Hjem for de spæde Børn, blev til Virkelighed, og ude paa Sortebambosbygningen staar Bygningen færdig. Nu kommer Børnene.

Hjemmet vil have dem saa tidlig som muligt eller Fødselen, men det vil have Moderen med. Det er Grundtanken, herpaa det hele er bygget — som Fødselstiden er et, saa en Kvinde, som har barn og ledet et Barn, givde dette fra sig, for at kunne tjene noget, dette til sit eget Opbehold og dele til at betale paa det Sind — som et stort smukt vinkombledt Sind — hvor hun har sat sit ene barn i Pleje. Hun er i en forsvundet Stilling. Det er vanskeligt, underdigen usaaligt for hende at tjene ubestrykt til sit Sind. Og uagtet kan vel med rette hende søges sit af Børn, som hun kalder det, bliver det en lille ikke dette, men adre Børnet, som bliver hendes Liva For-

Dpfordring.

Et Hjem for spæde Børn er reist! Det indbyder herved Børnevener og Enhver, som har Deeltagelse for Mykkelige til at see det og høre noget nærmere om dets Formaal. Hjemmet er et Bital af „Børnehjemmet af 1870“. Dette Hjem har ofte modtaget Anmodninger om at antage sig hjemløse spæde Børn; og mangen Moder eller Moder modtog det a slaende Svar, hvormed Børnehjemmet paa Grund af sin Plan og sit Formaal maatte møde disse Anmodninger med det Suf: Hvad skal jeg dog gjøre med det stakkels Børn? Det er disse Suf, som have fremaldt Tanken om og reist det Pleiehjem, som nu staar færdigt til at modtage spæde Børn.

Men for at faae Hjemmet i Fremtid betrygget, henvende vi os nu til kære Menneffer, til hols Sympathi det trænger, og som vilste hde det Støtte i dets Virksomhed ved Gaver af forskjellig Art: Fødemidler, Klæder o. L., kærelig dog ved Pengebidrag aarlige eller en Gang for alle, der med Taknemmelighed vilste bide modtagne af Enhver af Undertegnede.

Bestyrelsens og Damekomiteens Medlemmer vilste bedunden med Glæde meddele Dpfyndninger angaaende Pleiehjemmets hele Virksomhed og Plan til Enhver, som maatte ønske det.

Hjemmet, Helgefensgade Nr. 2, Hjørnet af Sorledams Døsfæring, er aakent for Besøgene fra den 7de til den 11te Marts Kl. 1—3.

Bestyrelsen:

Rosalie Petersen,
Hjemmets Forstanderinde,
Helgefensgade 2.

Dr., Prof., Overlæge N. Brännische,
Vilde Straubstræde 20.

Grosserer Joh. Holm,
Kæserer,
Rosenbergsgade 1.

Statoraad, Borgmester Knudsen,
Formand,

Nørrebrogade 8.

Pastor Joh. D. N. Friis,
Fredericiagade 33.

Tømmestester Oscar Kølster,
Vlegdamsvei 74.

Statoraad Chr. Schwarzkopf,
Kultorvet 13.

for

Indl
3 Mar
ill 2
Benter
Varebe
cent
Dierte

Indljo
Varebe
nuet
Dmfoj
gen.

Con

i Paris
paa Ny
son.

dere.

le Obli-
s til den
ilbankens

tra og i

af Rekvir-
tioner af

nsark er

saas 1
modtagne

Locale i

6.
hafva af

Bestyrelsen inviterede alle børnevener til at besigtige den nye bygning og anmodede samtidig om fortsat hjælp og støtte. (Berlingske Tidende, 3.3.1890).

hygiejnens område, og man holdt åbent hus de første dage for interesserede besøgende. Opvarmningen skete ved varm luft, hvad der dengang var en helt moderne opfindelse, senere skulle den vise sig at være både utilstrækkelig og usund. Som belysning havde man gas. Værelserne var højloftede og lyse med oliemalede vægge og lange hvide gardiner for vinduerne. Langs den ene væg stod moderens seng og på tværs ud fra den anden stod to små senge, i enkelte tilfælde tre. Nogle af gæsterne syntes, at det var for flot med alt det hvide på sengene, men sådan ville Rosalie Peter-

sen have det. Den høje hygiejniske standard og de få børn på hvert rum, viste sig at betyde en forholdsvis meget bedre sundhedstilstand end på andre hjem, og dødelighedsprocenten var efter tidens forhold lav. Det havde gjort et stærkt indtryk på hjemmets personale, at 15 børn i 1886 var blevet angrebet af skarlagensfeber og måtte på hospitalet den ene efter den anden. De kom hjem som tilsyneladende raske, men tre var blevet smittet med difteritis, og denne sygdom kostede to af børnene livet.

I det nye hus blev der om natten

En af de velindrettede stuer i hjemmet, hvor en moder bor som amme for et eller to børn foruden sit eget.

slukket for gassen og der blev sat en lille petroleumslampe ind på hvert værelse. Mange af mødrene kom fra landet og de moderne indretninger var ganske ukendte for dem. En moder ville således slukke gaslampen ved at puste flammen ud, og kun den opmærksomme nattevagt forhindrede en ulykke. Arbejdet var lagt til rette i en fast rytme med rengøring af eget værelse og vask om de to børn. Andet husarbejde blev udført på skift. Morgen og aften blev der holdt andagt. Også fritimer og friaftener blev der tænkt på. Hvis plejebarnet trivedes særlig godt fik plejemoderen en kontant belønning. Omkring århundredskiftet nævnes det, at ammerne fik 6 måltider om dagen, hvoraf de to gange var varm mad. Års-

beretningerne lægger dog heller ikke skjul på, at der var mødre som ikke kunne eller ville indordne sig, men som forlod hjemmet med deres børn.

Hjemmet arbejdede også på at skaffe de ugifte mødre deres alimentationsbidrag, hvis fædrene da ikke var »udvandrede til Amerika«. Men det var ikke kun de ugifte mødre og deres børn, børnehjemmet kunne hjælpe. Den første pensionær der flyttede ind i det nye hus var en sømandsenke, der stod alene med et nyfødt barn. Også en frugtsommelig kvinde, gift med en murersvend, henvendte sig til børnehjemmet. Hun havde mistet fem spæde børn, fordi hun ikke havde die til dem. Den nyfødte blev opammet på hjemmet og blev sund og rask.

Flere af de ugifte mødre blev gift og kunne tage børnene med sig. Andre blev bortadopterede eller overgik efter deres første leveår til hjemmet for de større børn. Efter barnets fyldte 7. år fandt man en god pleje til det, eller det blev anbragt på et af de børnehjem, der fandtes rundt om i landet. Man havde dog gennem årene mest forbindelse med Frederik den 7.s Stiftelse i Jægerspris. Børnehjemmet af 1870 var det første private børnehjem i København, men andre fulgte efter. I 1872 stiftedes frk. Beckmanns Børne- og Tjenestepige-

hjem, og derefter kom frk. Schneiders Hjem og flere andre.

Både de lønnede og de frivillige hjælpere lagde et stort arbejde i at give de lidt større børn et virkeligt hjem. Flere af borgerskabets bedrestillede damer kom og legede med børnene, syede og strikkede til dem. Et par bagere kom dagligt med hvedebrød og andre skænkede legetøj og andre varer. Fra 1893 til 1907 og igen i 1913 stillede ministeriet istransportbygningerne på Halkov Rev ved Korsør til rådighed for hjemmet til børnenes sommerophold.

I anledning af 25 års jubilæet i 1895 kigger Illustreret Tidende indenfor i læsestuen. (Ill. T., 22.9.1895).

ischor som
bedesmand
n

rhoid.
om min
udgive en
i ganske
lerede her
Dem.
en, at de
or kostbar
imeligt paa
en Guver-
alt i Gage
50,000 Kr.
enden et
Forholdene

re, at den
n mellem
har været
Kommunen
de store
uden at
og Skatte-
rt paa St.
og kunde
af Befolk-

a St. Croix
v; Jorden
vi, f. Eks.
ning tager
ikkels Men-
ikke faar
alt Fald,
t ophjælpe
bestandig

oster, der,
personlige
behersket
varm nu,
kønne Øer,
ne bedete

bede Læs-
den sikkert
om kort
fr. Fischer
t Bekendt-
Hjertet
baade har
og Vilje til
Ord uden
rør eller

Et smukt Jubilæum.

I Dag fejrer Børnehjemmet af 1870, Landets ældste Institution af denne Art, sin 25-aarige Fødselsdag. Efter at den bekendte Lia Frøben i Tredserne famlende havde gjort et Forsøg paa ganske i det Smaa at danne et Asyl for ulykkeligt stillede Smaa børn, var det Frøken Rosalie Petersen, der i 1870 — højt mærkværdige Aar, da mere end et Problem for første Gang blev sat under Debat, som Stikordet led — ved egne Kræfter og egne Midler virkeliggjorde den smukke Tanke. I Førstningen optog Frøken Petersen kun et Par Børn i nogle smaa Stuer og plejede dem. Men lidt efter lidt — ganske af sig selv — eller rigtigt: ved Frøkenens enestaaende Energi lykkedes det at bringe Fart i det menneskekærlige Foretagende, og Grunden var lagt til den velsignede rigtige Anstalt, der bærer Navnet Børnehjemmet af 1870.

Hvad denne Kvinde med det varme Hjerte og den sjældne Viljestyrke har udrettet i Velgørenheden Tjeneste, er vel værd at minde. Naar Frøken Rosalie Petersen nu i Børnehjemmets eget Hus ude ved Doseringen kan se tilbage paa 25 Aars Virkeombud og kan pege paa de mange andre danske Børnehjem, der trindt om efterhaanden har rejst sig med hendes Hjem som Forbillede, har hun Ret til at være stolt.

Seks Hundrede Børn har dette Børnehjem i de henrunds Aar givet Muligheden af en lykkelig Eksistens. Dette Antal tør kaldes overordentlig stort; thi Børnehjemmet opretholdes ved private Bidrag, og der er ikke gjort synderlig Reklame for Frøken Petersens Livsgjerning. Saa tidt det har ladet sig gøre, har Børnehjemmet derhos taget sig af Børnenes Mødre, har benyttet dem som Ammer for Børnene og har af al Ære søgt at højne de stakkels Kvinders moralske Begreber. Paa dette Felt har Børnehjemmet ikke indlagt sig mindst Forsøg.

I vore Dages Jubilæumsindat

Da børnehjemmet i 1895 kunne fejre sit 25 års jubilæum blev Rosalie Petersen stærkt hyldet for sin personlige indsats for de medmennesker, »der ikke for den ydede hjælp kunne yde selvhjælpens betaling«, børnene, »og dog er det just disse, som det er allervigtigst at bevare for samfundet sunde på sjæl og legeme, . . . som her lægger spiren til godt og ondt for individets hele liv«. Omkring 600 børn var i de forløbne 25 år blevet reddet fra social elendighed.

Fra 1908 optog børnehjemmet udelukkende spæde børn efter at børnehjemmet for de større børn endeligt

Rosalie Petersen værdsatte i høj grad den megen venlighed og deltagelse, der blev hende og hjemmet til del og glædede sig over oprettelsen af et stort jubilæumslegat, der endnu bærer hendes navn. (Politiken, 29.9.1895).

en Gen-
Avkationer
sig, navn-
e trænge
der mel-
if Kunst-
g den al-
— var
stner for
ott fra.
st at for-
til disse
at bedre
ignorerer
tagender,
stende-
m, unde
m bedre
br. skulde
bag under

V. D.

æne,

offenlig-

Tak.

En dybtfort Tak sender jeg de Mange, der i Anledning af Børnehjemmets og min Jubilæums Fest, har vist det og mig Venlighed og Deltagelse, til Alle, der har bidraget til, at det store Jubilæumslegat kunde blive stiftet.

Børnehjemmet begyndte — i Tanke og Forsæt — den Dag, da jeg, næsten blændet af Glansen, første Gang ret saa Guds Kærlighed, hans frelsende Kærlighed, saa, hvad Herren havde gjort for mig, spurgte, hvad jeg kunde gøre for ham. Over det Lidet, jeg i dyb Skreblichkeit har kunnet udrette, har han lagt sin rige Velsignelse; trofaste Mennesker, kærlige Venner, først og fremmest min kære Bestyrelse, har utrætteligt hjulpet og støttet, mit Hjerte er oplyst af Taknemlighed imod Alle!

Til Slut beder jeg, at Børnehjemmet heller ikke i Fremtiden maa blive glemt.

»Børnehjemmet af 1870«, den 28de September 1895.

Rosalie Petersen.

kantor.
stionskon
Cand. p
til Fuld
ments F
d. A. at

[Under

Spø
hus Nif
Reg
af E orn
Eubede
t Over
og Side
Tid. By
Penge
346 Kr.,
—
Stift. 1
—
letingsst
Ojs
Fristen

B

H

I dagspressen kappedes man om at yde børnehjemmet en velfortjent byldest ved jubilæet. (Politiken, 26.9.1895).

I 1913 afløste frk. Marie Tunby forstanderinde frk. Anna Rieper og varetog ledelsen af hjemmet indtil 1921.

var ophørt den 1. oktober 1907. Efter at de fornødne ændringer i hjemmets førelse og i grundbestemmelserne var forberedt, følte Rosalie Petersen sig for træt til at fortsætte som forstanderinde og på hendes egen anbefaling blev hun efterfulgt af frøken Anna Rieper, der igen i 1913 blev afløst af frøken Marie Tunby (Petersen). Behovet for et hjem for spædbørn var stadig stort; i 1914 blev 73 børn afvist på grund af pladsmangel, og man måtte udvide hjemmet.

Kongehuset havde længe støttet institutionen med et årligt bidrag, og i 1915 viste kong Christian X sin inter-

Børnene sidder her bænket ved et af dagens måltider. Børnehjemmet har altid sat en ære i, at børnene fik så nærende og vitaminrig kost som muligt.

Betydningen af megen frisk luft og sol har bestandig ligget hjemmet på sinde. I idylliske omgivelser hygger børn og voksne sig.

esse for børnehjemmet ved allernådigst at overtage protektoratet for det.

Da man i 1920 fejrede børnehjemmets 50 års jubilæum kunne man konstatere at institutionen i de foregående år havde fjernet sig noget fra sin oprindelige opgave, at være et hjem for diegivende mødre med deres børn, og at det lå i det forhold, at det for tiden var let for mødrene at få vellønnede pladser, delvis endog med ret til at medtage deres børn.

Den sidste store festdag på børnehjemmet var den 26. september 1945. Og festligheden følte dobbelt, fordi fødselsdagen faldt sammen med kongens og fordi børnene for første gang efter besættelsen frit kunne svinge deres små dannebrogsglag, da kong Chri-

Børnehjemmet af 1870 for Mødre og spæde Børn.

En samfundsnyttig Institution.

Børnehjemmet af 1870, der staar under Protektion af Hs. Majestæt Kongen, har i disse Dage udsendt sin Aarsberetning.

Af denne fremgaar, at Hjemmet i Løbet af det sidste Aar har forplejet ialt 126 Børn. De 87 Børn uden Mødre og de 48 Børn sammen med Mødrene.

Sundhedstilstanden saavel blandt Børnene som blandt Mødrene har gennemgaaende været god, men mange af de Børn, som optages i Hjemmet, er undervægtige og har svært ved at trives, dels fordi de tidligere har været syge, dels paa Grund af de uheldige Forhold, hvorunder de forinden har levet. Mange lider saaledes af kroniske Ernærings sygdomme eller af Engelsk Syge og er derfor for svagelige til at anbringes i almindelige Plejehjem.

Her paa Børnehjemmet i Helgesensgade lever de under særlig gunstige Forhold under den kærligste og omhyggeligste Pleje og bliver, naar det findes nødvendigt, ernærede med Ammemælk.

Årsberetningerne gav hyppigt grund til fordelagtig omtale med mange rosende ord. (Berlingske Tidende, 15.2.1916).

stian i dagens anledning lagde sin køretur om ad Ryesgade. I krigens sidste år havde man trods stadig mere økonomisk vanskelige kår, set sig nødsaget til at udskifte mange af hjemmets tekniske og sanitære installationer, således blev i vaskekælderen den gamle gruekedel og træbaljerne udskiftet med maskiner og væggene blev beklædt med fliser. For at skaffe de nødvendige midler greb man til en ekstraordinær udvej. Danske

Gennem 30 år fra 1921 til 1951 ledede frk. Ingeborg Åkerlund med stor dygtighed hjemmet og ydede de mange børn sin kærlige omsorg.

I 1915 blev kong Christian X protektor for børnehjemmet, og da han på sin og børnehjemmets 75-års fødselsdag d. 26.9.1945 lagde ruten om ad Ryesgade viftede børnene ivrigt med flagene.

stadig mere vanskeligt på dette punkt at udnytte hjemmets kapacitet. Den 1. oktober 1960 blev det da vedtaget at lade børnehjemmet overgå til vuggestue på grund af den store mangel på vuggestuepladser i København og i høj grad i Ryesgade-kvarteret.

Hanne Poulsen,
museumsinspektør, mag. art.

ægtligt sig
Forbindel-
g Makkhos
ende.
er har sig-
ven laget

ber. RB.

ll og Soepl-
n over Ka-
n ved Brzo-
dangreb og
ved Grodno
forsvaret af

shuset.
hals Linnas,
rpe.

I gaar til-
er var modt
rt kommer
var der Me-
st, der blev
rerue godt
Emil An-
yn fra Aol-
in noget, og
Kemper fra
der altid at
Det var der
esen vandt
de en stor
ogaa vakt
en var ble-
ortor fik vi
m op efter?
Vrovl.

er det nok
sultaterne.
æjrede i
K. 88, som

50 Aars Jubilæum i Børnehjemmet af 1870.

I gaar fejredes ved en smuk højtidelighed 50 Aars Jubilæum i Børnehjemmet af 1870's smukke Bygning i Hejlsøsgade.

En større Kreds af Indbudte fyldte Hjemmets største Lokale, mens Bejlselsen og Hjemmets Forstanderinde og Funktionærer havde taget Plads i et mindre Værelse indenfor, hvor Talerstolen var stillet.

Efter at man havde sunget „Til Himlene rækker din Mækkendehed, Gud“, talte Formanden, Grosserer A. Fønnesbøch, der indledte med at bringe Hjemmets Forstanderinde, Frk. Rosalie Petersen sin varme Hyldest. Efter at have mindet Hjemmets afdøde Velgører, Grosserer H. C. Jørgensen, og efter at have bragt en Tak til de nuværende Støtter, opridsede han Hjemmets Historie, saaledes som vi allerede har gengivet den her i Bladet.

Efter et første Del af Christopher Boecks Kantsale var afsunget, besteg Sognepræsten Talerstolen og talte over Bibels Ord: „Den som modtager en af disse Smas, modtager mig“, og hans Tale formet sig som en uforsørgede Anerkendelse af Gøt Arbejde, her var udrullet gennem et halvt Aarhundrede. Til sidst talte Hjemmets Læge gennem en lang Aarrække, nuværende Medlem af Bestyrelsen, Dr. Gram-Hansen for Frk. Rosalie Petersen i Ord, der bevægede mange af Tilhørerne. Det var en Kvinde trofast Livsværk, han ridsede op i Jevne Ord, hun, der her gjort et Liv lykkeligt, sin Til sig og sit Navn Åre.

Til sidst tog Frk. Rosalie Petersen selv Ordet, sin og tilsluttede i sin sorte Dragt med Fortjenstmedaljen i Guld, og lagde en Tak til alle sine Hjælpere. Dem og alle Hjemmets Velgører havde hun næst Gud at takke.

Efter at Kantsalen anden Del var sunget, samledes de Indbudte ved et Glas Vin, hvor der lod mange Ønsker for Hjemmets Fremgang.

snart Veri
og deno
Maat. 2 1/2
Odds: 1
III. Di
stance 124
Nr. 1 L
Malden (C
rede: Ypr
Efter en
Walf i T
paa 2den
Lady Sk
Længde.
Tid 1.17.

Odds: 1
IV. Ha
mie. Å
2000 Mele
Hele staa
Nr. 1 C
Nr. 2 You
Toch (Hr.
A. 1
Bech).

Don Or
Guntram
lobet gaa
og der u
der ender
vinder m
2den og 1
Odds: 4
V. Fr
stance 101
Nr. 1 E
(Dawson).

Uplacered
Erinold
Remsbury
Plads, Ra
gen og ga
Erinold II
Opløbet i
med 3 Li
og 3de E
Odds: 1

Erinold II
Opløbet i
med 3 Li
og 3de E
Odds: 1

Erinold II
Opløbet i
med 3 Li
og 3de E
Odds: 1

Erinold II
Opløbet i
med 3 Li
og 3de E
Odds: 1

Erinold II
Opløbet i
med 3 Li
og 3de E
Odds: 1

I 1920 markeredes jubilæet ved en smuk højtidelighed i Børnehjemmet af 1870, hvor den 85-årige Rosalie Petersen, som på dagen bar sin fortjenstmedaille i guld, fik sin del af byldesten. (Berlingske Tidende, 27.9.1920).

De små tilbringer dagen i trygge og børnevenlige omgivelser. De morsomt dekorerede værelser giver rig mulighed for udfoldelse af børnenes fantasi.

Årene fra 1963 - i korte træk

I 1962 trak direktør N. P. Christensen sig tilbage fra posten som formand for institutionens bestyrelse og blev efterfulgt af direktør Paul Meisen.

Direktør Meisen, der var i slægt med Rosalie Petersen, varetog hvervet med stor virkelyst og dygtighed. Institutionens daglige virke og problemerne i forbindelse med byggesagen optog ham i lige grad. I byggesagen gjorde han en betydelig indsats, og det bekymrede ham meget, at arbejdet trak ud af grunde, der ikke kunne tilregnes institutionen.

Til trods for de spekulationer, som byggesagen voldte bestyrelsen, mødte direktør Meisen altid til forhandlinger i repræsentantskabet og med myndighederne med en smittende veloplathed, og hans glæde ved kontakten med børnene og personalet var stor.

Ved direktør Meisens død i 1967 led institutionen et stort tab; bestyrelse og repræsentantskab vil i taknemlighed bevare mindet om direktør Meisen.

Vuggestuen i Børnehjemmet af 1870 har tidligere udsendt beretning normalt for hvert regnskabsår, den seneste i den regelmæssige række er beretningen for 1961-1963. I årene 1964 og 1965 var institutionens ledelse stærkt optaget af de allerede da verserende byggeplaner, omtalt udførligt i beretningen for 1963; man ventede at kunne give oplysning om den endelige vedtagelse af - og ventede bevilling - til gennemførelse af et revideret projekt, hvorfor man udsatte udsendelse af årsberetningerne;

af økonomiske grunde ville man også foretrække udsendelse af beretninger omfattende 3 år. Det viste sig imidlertid, at den planlagte revision af projektet for nybyggeriet trak ud, og da hertil kom det uventede formandsskift i bestyrelsen, forhandlinger om deling af vuggestuen i 2 vuggestuer med hver sin leder, besluttede bestyrelsen at vente med at udsende et årsskrift, indtil et sådant kunne udsendes i forbindelse med institutionens 100 års jubilæum.

Som nævnt i årsberetningen for 1963 havde man planer om på institutionens grund at opføre et kompleks omfattende vuggestuer, småbørnsafdeling, 2 børnehaver, fritidshjem, ungdomsklub og ungdomspension, kombineret med bolig- og butikbyggeri mod Ryesgade og bolighøjhus mod søerne. Efter anmodning fra Direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen ændrede man i samarbejde med hjemmets arkitekt, Preben Nauman, planerne derhen, at man i højhuset projekterede indrettet et fortsættelsesseminarium for børneforsorgsmedarbejdere. Det har imidlertid beklageligvis ikke været muligt at få gennemført dette projekt, som nu – efter at der er forløbet 5 år – er blevet opgivet. Bestyrelsen håber imidlertid, at det herefter vil lykkes at gennemføre i hvert fald en del af det oprindelige projekt, men prisudviklingen er gået en institution som denne imod, hvilket også fremgår af kassererens regnskabsbetragtninger.

Vort væsentligste aktiv er institutionens store og meget værdifulde grund. Det er nødvendigt af hensyn til både børn og personale, at institutionens gamle ejendom snarest erstattes af en

ny, og samtidig er det helt naturligt, at man søger at anvende hele grunden i børneforsorgens tjeneste. Man håber at kunne forelægge myndighederne et revideret forslag, der i hvert fald omfatter 2 vuggestuer, 2 børnehaver og et fritidshjem, eventuelt tillige en ungdomsklub. – Bestyrelsen takker for den velvilje de statslige og kommunale instanser har udvist i samarbejdet og håber på myndighedernes bistand til planens snarlige gennemførelse.

I denne forbindelse bringer bestyrelsen en tak til bestyrelsen for Kong Christian d. X's fond, der har ydet bidrag på 5.000 kr. til kunstnerisk udsmykning af den kommende institution.

I år er den tidligere vuggestue til 82 børn som nævnt blevet delt i 2 vuggestuer, hver normeret med henholdsvis 42 og 40 børn, svarende til den normering, der er almindelig for vuggestuer. Forstanderinde Inger Margrethe Rasmussen leder fortsat den vuggestue, der benævnes Vuggestuen i Børnehjemmet af 1870; fru Irene Wolfsohn er tiltrådt som forstanderinde for den nyetablerede vuggestue, benævnt Vuggestuen ved Sortedamssøen.

Bestyrelsen håber, at der ved denne deling er tilvejebragt bedre arbejdsforhold for personalet, der under vanskelige forhold har udført et i høj grad påskønnelsesværdigt arbejde, og byder fru Irene Wolfsohn velkommen i samarbejdet mellem daglig ledelse og bestyrelse.

Siden sidste årsberetning er overlæge, dr. med. Henning Andersen, direktør, kammerherre G. Bardenfleth og ekspeditionssekretær C. G. R. Fenger ud-

trådt af repræsentantskabet. Direktør, cand. polit. H. E. Martens har i en kortere periode været medlem af bestyrelsen og repræsentantskabet; direktør Martens fungerede som hjemmets kasserer. Bestyrelsen takker de fratrådte repræsentantskabsmedlemmer for deres interesse for og arbejde i institutionen. Som nye medlemmer af repræsentantskabet er indtrådt direktør for ulykkesforsikringen Asger Friis, prokurist i Holger Petersen A/S, Ole Låge-Petersen, kontorchef Gertrud de Fine Skibsted og departementschef Erik Ib Schmidt. Siden 1967 består bestyrelsen af fysioterapeut Agnete Fleischer (næstformand), prokurist Ole Låge-Petersen (kasserer), kontorchef Gertrud de Fine Skibsted (sekretær) og kontorchef Jørgen Behrend (formand).

Ved de nylig indførte bestemmelser om forældrerepræsentation i bestyrelserne ved institutioner for forebyggede børneforsorg er der skabt mulighed for nærmere kontakt mellem forældre på den ene side og institutionens daglige ledelse og bestyrelse på den anden side. Bestemmelserne er endnu ikke endeligt udformede, men efter erfaringerne fra orienterende forældremøder forventer bestyrelsen et udbytterigt samarbejde med forældrene.

Bestyrelsen takker for de gaver der fra flere sider er ydet institutionen i de forløbne år, og for den interesse der dermed er vist institutionens arbejde.

Jørgen Behrend.

Regnskabsmæssige betragtninger

Tresserne har stået i inflationens tegn. Ser man på institutionens fem sidste års driftsregnskaber og tænker sig at udviklingen vil fortsætte i samme tempo i halvfjerserne, bliver man unægtelig ikke særlig optimistisk. De af hjemmet afholdte udgifter, hvoraf man selv skal dække 30 % gennem betalingen fra forældrene, renteindtægter samt huslejeindtægter, er i de sidste fem år steget 173 % eller ca. 1/2 mill. kr. Stigningen i lønningerne alene har andraget ca. 400.000 kr. eller 195 %. Ser man på indtægtssiden, er indtægterne, når man ser bort fra stats- og kommunetilskuddene i samme periode steget 141 % eller ca. 150.000 kr., hvilket lige dækker 30 % af den førnævnte stigning på ca. 1/2 mill. kr. i de afholdte udgifter. Det har således i de forløbne år været nødvendigt at forhøje forældrenes betaling ganske betragteligt for at kunne skabe balance i regnskaberne. Renteindtægter og udbytter af legater, som i sin tid bidrog væsentligt til hjemmets opretholdelse, udgør i dag kun ca. 3 % af de samlede indtægter. Egenkapitalen er pr. 31.3.70 opgjort til 1.592.131,85 kr., ejendommene er i regnskabet opført til 1.650.000,- kr. (14. alm. vurdering) og de samlede legatmidler til 313.150,- kr. (nom. værdi).

Ole Låge-Petersen

Oversigt
over

Børnehjemmets Indtægter og Udgifter i Skoleåret 1872

Udgifter	Reel	Antal	B.	Indtægter	Reel	Antal	B.
Husleje	220	-	-	Indtægter Bidrag	695	-	-
Løn	100	-	-	Extra Bidrag	38	4	-
Driftsgenstande	92	5	10.	Betaling for Børn	280	4	4.
Hjælpemidler	37	5	-	Indtægter fra i Tjen. udkommen			
Underholdning	578	5	9	af den Regnskabsbet. Betaling	61	2	-
Arbejdsløn	62	2	12	Børnkonti fra i Tjen.	2	4	13
Forskjellige Udgifter	40	2	8	Talt	1078	3	1
Det Børn fra Hospitalst.	14	2	4	Underbalance	68	2	10
Talt	1146	5	11		1146	5	11

Børnenes modtagne Gæver i Tjenesteløn af Hæder.

I Skoleåret 1872 har alle 15 Børn de 6 måneder fra første Jan. af 4 månedlige optagne i samme tilsyn hos Hospital af Børnlagene, de første 12 Måned har den første del af Skoleåret i Børnehjemmet, 12 og senere 84, hvor

Børn var optagne i Børnehjemmet, de første 9 er to anbragte i Familien, til den første del af Børnlagene ender i Børnehjemmet. Det samlede net 10. Månedes Optagelse i Børnlagene fra September 12-3. Rosalie Petersen.

Årsregnskab dengang

Driftsregnskab (i hele kr.)

	1965/66	1966/67	1967/68	1968/69	1969/70
Indtægter					
Betaling fra forældrene	48.564	110.721	118.079	139.318	184.567
Statstilskud	124.567	221.519	287.595	307.425	347.960
Kommunetilskud	92.039	162.178	208.795	225.768	255.747
Udbytte af legater og renter	19.722	21.239	22.078	29.514	24.374
Huslejeindtægter m.v.	32.321	29.866	55.330	29.944	33.115
Samlede indtægter	317.213	545.523	691.877	731.969	845.763
Udgifter					
Lønninger	213.244	356.189	473.681	559.205	628.129
Fødevarer	32.319	23.299	50.272	50.356	43.873
Varme, gas, el, vand	12.243	18.766	25.156	23.689	23.721
Genanskaf. & vedligeholdelse	8.300	19.247	22.124	19.389	23.649
Ejendomsudgifter	13.637	62.303	56.334	30.200	49.248
Adm. udgifter	4.036	7.821	16.112	25.697	27.805
Læge- og tandlæge	1.848	5.283	9.201	6.401	6.964
Andre udgifter	17.174	26.263	28.163	31.082	36.433
Samlede udgifter	302.801	519.171	681.043	746.019	839.822
Overskud	14.412	26.352	10.834	+ 14.050	5.941

- og nu

Repræsentantskabet

Jørgen Behrend
Kontorchef
(form. i bestyrelsen)

H. O. Christiansen
Højesteretssagfører

Agnete Fleischer
Fysioterapeut
(næstf. i bestyrelsen)

C. Fonnesbech
Direktør

Asger Friis
Direktør

Ole Låge-Petersen
Prokurist
(medlem af bestyrelsen, kass.)

M. Olufsen
Kabinetssekretær, kammerherre

P. Plum
Professor, dr. med.

Rose Qvistgaard
Admiralinde

Erik Ib Schmidt
Departementschef

Gertrud de Fine Skibsted
Kontorchef
(medlem af bestyrelsen, sekr.)

Jørgen Tønnesen
Civilingeniør

Vuggestuerne 1970

Den 1. oktober 1970 har Børnehjemmet af 1870 fungeret som vuggestue i 10 år. De første 6 år var stueetagen udlejet til Dosseringens vuggestue. Institutionerne var på hver etage normeret til 45 børn. I sommeren 1966 flyttede Dosseringens vuggestue til nyt hus i Ewaldsgade, og Vuggestuen i Børnehjemmet af 1870 overtog stueetagen med 38 børn, nogle af disse børn overgik dog til Dosseringens vuggestue i løbet af efteråret, men vor institution blev nu normeret til 82 børn. I de forløbne – snart 10 år – har der været optaget 389 børn.

Vuggestuens personale består af en leder, en afdelingsleder og fire assistenter i lønklasse A, heraf den ene kun halvdagsassistent. Endvidere var her ansat 10 ét-års barneplejersker og 10 elever. Tillige modtager vi 2 gange om året sygeplejeeleverne fra Rigshospitalets forskole, et samarbejde vi har megen glæde og udbytte af.

Den teoretiske uddannelse for vore elever sorterer under et af socialministeriet oprettet skoleudvalg, og året som elev her kan give adgang til optagelse på et af børneforsorgens børneforsorgsseminarier, således at eleverne kan gennemgå en 3-årig uddannelse til småbørnspædagoger.

Vort største ønske i anledning af institutionens 100 års-dag er et snarligt tilsagn fra myndighedernes side om opførelse af en ny bygning.

I. M. Rasmussen.

Forstanderinderne for den nyetablerede vuggestue, Vuggestuen ved Sortedamsøen, fru Irene Wolfsøhn, og for den hidtidige vuggestue, fru Inger Margrethe Rasmussen, tager ibærdigt del i børnenes daglige pleje.

Et længe næret ønske fra fru Rasmussen om at dele den store institution i to selvstændige vuggestuer, er gået i opfyldelse pr. 1. maj 1970. Stueetagen hedder nu Vuggestuen ved Sortedamsøen og skal kunne modtage 40 børn i alderen 0–3 år.

Jeg er glad for de nye opgaver og håber på, at børn og medarbejdere vil trives her i årene der kommer.

I. Wolfsøhn.

Vuggestuerne
Helgesensgade 2

Vuggestuen
i Børnehjemmet af 1870
Forst.: Inger M. Rasmussen
ØB 2064

Vuggestuen
ved Sortedamsøen
Forst.: Irene Wolfsohn
ØB 6633

Indskrivning af børn finder sted
mandag kl. 14–16

Redaktør: Jan William Rasmussen
Omslag: Johan Fogh
Foto: Ulf Nilsen
Clichéer: Carlsens Clichéfabrik
Tryk: Nomi tryk

Dette skrift
er trykt
i 500 eksemplarer
hvoraf dette er
nummer:

455